

РЕШЕНИЕ №127

гр.Перник 25 септември 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти септември две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Весела Гроздинска

при секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 262/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 13, ал.5 от Закона за социалното подпомагане/ЗСП/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на И.М.И. *** срещу заповед № 8931 от 20.07.2012 г. на директор на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение №РД01-567 от 22.08.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която е отказано изплащането на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, по молба - декларация с вх. № 8931/14.06.2012 г. Жалбата е подадена срещу решение № РД01-567 от 22.08.2012 г. на директора на РДСП гр. Перник. С решението е потвърдена заповедта за отказ за изплащане на еднократна социална помощ. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК на обжалване по съдебен ред подлежи първоначалният административен акт, когато той е потвърден с акт на по-горестоящия административен орган. Съгласно чл. 13, ал. 5 от ЗСП, обжалването по административен ред е задължително, съответно в случая изискването е спазено. Постановено е решение на по-горестоящия административен орган, с което е потвърден първоначалния отказ, предмет на съдебен контрол в настоящето производство.

Жалбоподателката иска отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен. Доводите ѝ са свързани с мотивите на решението на по-горестоящия административен орган, които касаят допустимостта на жалбата, въпреки че има произнасяне по същество. В съдебно заседание жалбоподателката иска отмяна на отказа и отпускане на еднократната помощ. Исква заплащане на разноски.

Ответникът по жалбата - директор на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, застъпва становище за неоснователност на жалбата, поради което моли да бъде потвърден административния акт.

Административен съд - Перник, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Предмет на оспорване е заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е отказано отпускането на еднократна социална помощ по реда на постановление на Министерския съвет №104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерство на труда и социалната политика за 2012 г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх.№ 8931/14.06.2012 г. на И.М.И., с която е поискано отпускането на еднократна помощ за възстановяване на щети от земетресението на 22.05.2012 г.

Със заповед № 8931/20.07.2012 г. на директора на дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник е отказано отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП с мотив, че в обитаваната част на жилището щетите са минимални.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "СП" – гр.Перник, който с решение № РД01-567/22.08.2012 г. отхвърля жалбата.

Съгласно чл. 12 ЗСП, социалните помощи са три вида - месечни, целеви и еднократни. Отпускат се въз основа на подадена молба-декларация от нуждаещия се и след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Еднократните помощи се отпускат по реда на чл.16, ал.1 от ППЗСП. От текста на разпоредбата се налага извода, че с нея е предвидена възможност за отпускане на еднократна помощ веднъж годишно за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. С други думи помощта се отпуска за задоволяване на потребности, които са възникнали неочаквано, внезапно т.е. такива които излизат извън рамките на обичайните разходи и не могат да бъдат предвидени.

В случая е налице инцидентно възникнала потребност – в резултат на земетресението на 22.05.2012г. са причинени щети на жилището на жалбоподателката. Поисканата еднократна социална помощ е за отстраняване на щетите от земетресението, тоест за задоволяване на инцидентно възникнала потребност. Налице е инцидентно възникнала нужда, но е следвало да се изясни дали жалбоподателката е лице, което не може да я задоволи със собствени доходи. Социални помощи, съгласно чл. 1, ал. 2, т. 1 от ЗСП се получават от лица, които без помощта на друго не могат да задоволят основни жизнени потребности. Социални помощи се отпускат на нуждаещите се, след като са изчерпани всички възможности за издръжка и самоиздръжка, съгласно чл. 11, ал. 2 от ЗСП. Административният орган трябва да провери налице ли са тези предпоставки и да мотивира акта си с тях. Освен общото правило на чл.59 от АПК, че административния акт трябва да съдържа посочване на фактическите и правни основания, при произнасянето си директора на Д “СП” гр.Перник не се е съобразил и със изискването на чл.13, ал.2 от ЗСП да обсъди всички данни и обстоятелства констатирани със социалната анкета, каквато в случая липсва. Помощта, която се отпуска по реда на чл.16 от ППЗСП е правна възможност, поради което за административния орган е налице задължение да прецени доколко и как са се осъществили предпоставките на правната норма и налице ли са основания за отпускане на помощта. Данни за извършване на такава преценка по административната преписка липсват.

За директора на дирекция “Социално подпомагане” гр.Перник е било налице задължение да прецени конкретно по отношение на жалбоподателката дали са налице основания за еднократно подпомагане. Съставянето на протоколи от посещения и съответно установяването на щети е само част от преценката за необходимостта от подпомагане. С оглед на констатациите в протоколите, общото материално положение, здравословно състояние, възрастови и др. критерии е следвало да се прецени дали да се отпусне или не поисканата помощ. А съображенията на административния орган в този смисъл е необходимо да бъдат изложени като мотиви на издадения административен акт.

Неспазването на административно производствените правила и констатираната липса на мотиви при издаване на атакуваната заповед са основание да се приеме, че

административният акт е незаконосъобразен по смисъла на чл.146, т.3 от АПК и подлежи на отмяна. Преписката образувана по молба декларация вх.№ 8931/14.06.2012 г. на И.М.И.*** следва да бъде върната на административния орган с указание да се произнесе по направеното пред него искане, като се съобрази с мотивите на настоящото съдебно решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноси, административният орган следва да заплати на жалбоподателката сумата от 10 лева, представляваща платена държавна такса.

Във връзка с гореизложеното Административен съд - Перник:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 8931 от 20.07.2012 г. на директор на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която на И.М.И. *** е отказано изплащане на еднократна помощ на лица и/или семейства пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. по реда на ПМС № 104 на МС на РБ във връзка с чл.16 от ППЗСП.

ВРЪЩА административна преписка за произнасяне по молба-декларация с вх.№8931/14.06.2012 г. на И.М.И..

ОСЪЖДА Дирекция “Социално подпомагане” – Перник да заплати на И.М.И.,*** сумата от 10 (десет) лева, представляваща разноси по съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/